

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Miraculorum Christi summa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

s. spiritus
dona, &
Epitheta
mystica ex ve-
teri & novo
fædere.

Largitiones quas Deus seruat suis.

Qui fundit & superis & imis omnibus.

Initiatorum vnguen, & donum sacrum.

Letifera peccato nefando factio:

Stipendium immortalitatis viuudum:

1760

Lumen cremans, & flamma rore turgida,

Perennis & iucunditatis vehiculum.

Iubar Prophetarum, ad videndum aptissimum.

Apostolorum os flammeis linguis micans:

Luctationis Martyrum versutia.

Splendôrque concurrens & excurrens simul,

Sermonis alti principatus à patre.

Partus sigillum Virginis valde noui:

Miraculorum
Christi sum-
ma.

Arcana clavis ianuæ Dei hospitis,

1770

Quâ carne liber sermo postquam ingressus est,

Egressus inde vt carne vestitus, notam

Signi relinquens ianuæ, quæ inerat priùs:

Qua Dæmonum caterua truditur ferox:

Calcatur & pedibus fluens Salacia,

At mollitudo restituta flumini

A terreo nescit grauari pondere.

Framenta scaturiunt, & innumeros alunt,

Luc. 9. Io. 6.
Io. 2.

E quinque panis affluentia frustulis.

At lymphæ nectar efficitur in nuptiis:

1780

Vinum paratum de racemis abditis,

Naturam, odoratum, atque gustatum innouans,

Sermone tres mutauit vno terminos.

Math. 9.

Apud quem initiatus, exactor qui erat,

Euange-

Τὰς τ' α' θεουργῶν δωρεῶν ἐπεκτείνουσι·
 Τὸ πᾶσι τοῖς ἀνώτε καὶ κάτω μύρον,
 Τὸ χρίσμα καὶ χάλισμα τῶν τελευτηδίων,
 1760 Τὸ φθαρτικὸν σύστημα τ' ἀμύβιας,
 Τὸ ζωτικὸν σῶταγμα τ' ἀφθαρσίας,
 Τὸ φλεγκικὸν φῶς, τ' ἀροσίζουσα φλόγα,
 Τὸ τ' ἁρᾶς ὄχημα τῆς αἰωνίας,
 Τὸ τῶν περὶ φητῶν ὀπλικώτατον σέλας,
 Τὸ πυρσόγλωσσον τῶν ἀποσόλων σῶμα,
 Τὸ τῆς πάλης δῆγμα τ' τῶν μῦρτύρων.
 Τὸ α' σιῶδρομὸν τε β' σιωνέδρομον σέλας
 Τῆς πατρὸς φελοῦς τῆς λόγου θεαρχίας,
 Τὸ νυμφικὸν σφραγίσμα γ' ξένου τόκου,
 1770 Ἡ μυστικὴ κλεῖς τῆς θεοδόχου πύλης,
 Δι' ἧς ἄρκτος εἰσεληλυθὼς λόγος
 Εξῆλθεν ὡν ἔνθαρκτος, ἐσφραγισμῶν
 Αφείδου κείνῳ, ὡς ἀφ' ὕψους, τ' ἴσους,
 Δι' οὗ φάλαγγ' ἰδὴ δαυμόνων ἤσανε·
 Πεζύεται δὲ τ' θαλάσσης ἢ χύσις,
 Αἰκιδύη δὲ τῆς ροῆς ἢ χειμῶντος,
 Ἐκ τῆς γεώδους ἢ βαρῆται φορτίου·
 Ἄρτοι δὲ πηγάζοι μυελόεσφοι
 Ἐκ πενταεῖθρον ἐκρυέντες κλασμάτων
 1780 Ὑδωρ δὲ νέκταρ θαυματουργεῖται γάμω,
 Ἐθιμος οἶνος δὲ ἀδύλων βοτάνων,
 Καμίζεται δὲ γάσιν, ὄσφρησιν, φύσιν,
 Καὶ βῆς ὄρεσι ἠμειψὸν ἕξ ἐνὸς λόγου·
 Παρ' ᾧ τελεαθεῖς καὶ τελώνης, εἰ θέλῃ,

α' θεουργῶν

β' σιῶδρομῶν

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Εὐαγγελιστῆς γίνε^ν θεογράφος.

Πόρνη δὲ ρείθροις δακρύων βαπτίζεται,

Διχῆυσα πῶς ἔνεσι κινδύου δίχα

α εἰς ἀνάγκην Λουθεῖ μεταστρεῖν *α* δὲ ἀνάγκης δούτερου,

Δι' ἧ τὰ δὴνὰ δουραγωγείται πάθῃ,

Λώβης δὲ πικρὸς ἔξοείζεται βρόμος.

β ἐν ἁράθροις. Σφίγγει δὲ χαλῶς τὰς *β* ἀράθροις σωθέσθης.

Εκτείνεται ἢ συστολή πρῶτη μὲν,

Συφέλλεται ἢ διςπαθούσα μακρότης.

Ξηραίνεται δὲ κρουῖος ἡματωμῆος,

Σφαδὰς ἀγῶνος, ἐμφραγείς τὰς κραπέδα.

Κόνις δὲ τυφλῶν ὀμματῶν θεωρία,

Τὸ πύσμα τῆ πλαστόματος βίλαβουμῆ.

Και νεκρὸς ἀδης γίνεται πρῶτ' ἡπίδα,

Πλούτων πενηχρὸς ἔσφαγῆς ἐσφαγῆμος.

Μαραίνεται γὰρ τοὺς νεκροὺς ἀναπύων

Οἷς εἶχεν, ἔς ἐσφιγῆ κελπώσας κἄτω

Ἐν τῆς ἐαυτῶν ψυχολέθροις ἀγκάλας.

Ἐως τὸ σὸν γήνημα, τὸ ζωνφόρον,

Τὸ πατεικὸν φῶς, τὸ παρ' ἡλίου σέλας,

Τὸ τῆ παλαμῶν ἡμερῶν νέον βρέφος,

Ἀνθλιν αὐτὸν αἰτὴ λείχης τὰς ξύλα.

Ἀλλ' ὦ ποσῶτων δὲ χιτέκτων θαυμάτων,

Ἀχὴ ἔτε- Ο παρὸς τὸ σὸν βούλημα τὰς ἀνώ πύλας

ρα καὶ ὅτι- Σφίγγων ὅτε χεῖ, καὶ διθυριῶων πάλιν,

λογος. Οτὸμ παρῶση καὶ δοχεῖ σοι συμφέρει,

Καὶ νῦν πρῶν αἰοίγε τὰς κἄτω πύλας,

Πύλας γὰρ ἡμεῖς κοσμηθῆν οἰκηθῶρων

τῶντι

1790

1800

1810

Euangelista, scriptor & sacer fuit.
 Meretrix fluentis lachrymarum tingitur:
 Docens licere extra metum periculi
 Fieri lauacri compotem iteratò sacri,
 Quo passiones mancipantur effera,
 Ac prauitatis horror exulat procul.
 Soluta claudus vincla constringit pedum:
 Contractio remissa, mox extenditur.
 At longitudo nimia & ægra astringitur.
 Arescit & fœdi cruoris riuulus,
 Occisor, illex, impeditus fimbria.
 Et puluis in cæcis figurat lumina,
 Sputum creatoris reueritus maximi.
 Succumbit Orcus præter omnem spem neci,
 Dis pauper est, cæsor cadit mortalium:
 Is namque tabescit vomit dum mortuos,
 Quos obtinebat, implicabátque in sinu,
 Atque impiis vlnis quibus animos necat:
 Quousque tu proles Dei, vitæ dator,
 Lumen paternum, Soléque antiquius iubar,
 Puer vetusti temporis natus modò,
 Hunc sustulisti ligno, vt hastæ cuspide.
 Miraculorum tu Architecte maxime,
 Qui ianuas summi tuo nutu ætheris
 Quando est opus claudis, recludis has item
 Quoties libet, sentisque id esse commodum:
 Nunc inferas expande præfens ianuas,
 Valuas enim mundi incolarum dicimus

Matth. 9.
 D. Basilii
 De fide.
 Martini. 26.
 Io. 12.

Pœnitentiæ
 vis.

Act. 3.

Luc. 13.

Luc. 8.

Mar. 8.
 Ioan. 2.

Oratio Pa-
 triarchæ pro
 Heraclio
 Imp.

R ij